

и. Галъ Божмар

4.5.6 жл.

Шевченко

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Україні милій:
Щоб лани широкополі
І Дніпро, і кручі
Було видно – було чути,
Як реве ревучий!
Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... Отоді я
І лани, і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися... А до того –
Я не знаю Бога!
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте!
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом!

1845.25.XII. Переяслав.